

SALİH TUNA

Özgürlüğün bedeli ve IMF

Önce "Ortodoks vesayetten" sonra da "müstevli taşeronu [FETÖ](#) vesayetinden" kurtulmanın bedelini ödedik.

Sıra geldi "**ekonomik özgürlüğün**" bedelini ödemeye.

En zoru da budur.

Her şeyden evvel "saldırlara" dayanıksız (Özal'ların, [Kemal Derviş](#)'lerin sistemi üzerine oturtulan) oldukça kırılgan bir ekonomimiz var.

Bu köşecikte "**çare nedir / ne yapmalıyız**" üzerine az yazmadım.

Naçizane "önerilerimi" tekrar edecek değilim, yenilerini de ilave etmeyeceğim.

Bu sefer, harici ve dahili medyada yavaş yavaş ısıtılmaya çalışılan bir "öneri"den özellikle uzak durulması gerektiğini söyleyeceğim.

Mesela, **Dünya Bankası eski Baş Ekonomisti Hollandalı Prof. Sweder van Wijnbergen**, [Türkiye](#)'nin, [IMF](#)'ye başvurmak zorunda kalacağını söyledi.

Türkiye'nin gündeminde IMF olmadığı hatırlatılınca da, "Latin Amerikalılar da IMF'ye teslim olmayacağız derlerdi, ne oldu? Zamanı gelince bunu Türkiye de yapacak..." dedi.

Takdir edersiniz ki, "öneriden" ziyade "teslim olun" demektir bu!

İşin garip tarafı, namuslu dürüst "muhaliflerden" **Prof. Atilla Yeşilada** da (mealen) "ben olsam hiç beklemem, hemen IMF'ye başvururum" diyor.

IMF'nin kuruluş misyonunun cari açık veren ülkelerde ödemeler dengesinde yaşanacak sorunların "**küresel finans sistemine**" zarar vermesini engellemek veya finansal istikrarı korumak olduğu söylenir.

Hülasa, dış finansmana muhtaç memleketlerde kriz semptomları baş gösterdiğinde o ülkelere [borç](#) verir.

Peki babalarının hayrına mı?

Elbette hayır!

Uygulayacağı programı kabul edeceksin, lafla olmaz. Zaten önerdikleri programın uygulamasını sürekli kontrol ederler.

Karşılığında da yabancı yatırımcılardan finansman akışı devam eder.

Bedeli mi?

IMF borç verdiği ülkenin ekonomisini yönetir, siz de oylarınızla iktidara getirdiklerinizin yönettiğini sanırsınız.

Ayrıca...

IMF programlarının Türkiye için opsiyon olmadığını fahmetmek için yakın geçmişte yaşadıklarımızı hatırlamak yeterlidir.

Nobel ekonomi ödüllü **Joseph Stiglitz**'in ifadesiyle, "birinci sınıf okullardan mezun üçüncü sınıf iktisatçıların çalıştığı" IMF'nin söz konusu programlarının özellikleri ne midir?

Hemen söyleyelim: Tek tipçidir; borç verdiği ülkenin ekonomik dinamiklerini dikkate almaz.

Haliyle en iyi bildiği konu "**kemer sıkmaktır.**"

Yani, daha az kamu harcaması, daha çok vergi, verimli olup olmadığına bakılmaksızın kamu mallarının / girişimlerinin satışidir...

IMF'nin hatalarla dolu bir tarihi vardır.

Bugün bize benzetilmeye çalışılan **1997 Asya krizinde** uyguladıkları programlar çare yerine durumu daha da ağırlaştırmıştır.

Kaldı ki, Türkiye'nin bugün konuştuğumuz sorunlarının kaynağı kamu maliyesi değildir...

IMF programları sosyal politikalar ve gelirin adil dağılımı konuları ile alakadar olmaz.

Tam aksine, dar gelirli kesimlerin yükünü artırarak gelir adaletsizliğini derinleştirir, işsizliği artırır.

Uzun lafın kisası, şayet özgürlüğün bedeli teslim olarak ödenebilirse, IMF programını kabul ederek de düze çıkılabilir.

Bedeli teslim olarak ödenen "özgürlük" de ancak fakire çemkiren o "hacıyatmazlara" özgüdür.

İşin trajik yanı, bu "siyaset hırsızları yavaşaklar" hâlâ kritik görevlerde arzı endam ediyor.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları *Turkuvaz Medya Grubu'na* aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

> **Borç olarak kurban kesilir mi? (21.8.2018)**

> **Beni bitirdiler demişti (18.8.2018)**

> **Çakallığın lüzumu yok (16.8.2018)**

